Tot Altre

Per DavidG el ds., 08/06/2019 - 17:06

Hi algunes expressions en determinats idiomes que tenen la capacitat de suggerir molt en poques paraules. Poso per exemple, la que trobem a les portes dels transports públics. Allà on hi ha escrit: “Pareu atenció a la distància entre el vagó i l’andana”, en anglès escriuen simplement “Mind the gap”; que traduït literalment vol dir: atent a l’escletxa.

“Mind the gap” també s’utilitza en llenguatge col·loquial, quan algú no es sent respectat i li recorda a l’altre que entre tots dos hi ha una separació moral, generacional, familiar...que ha de ser tinguda en compte.

Penso en la pregària i també m’imagino Déu dient-me més d’un cop: “mind the gap”.

Perquè el tracto tan de “tu a tu” que em sembla dur-lo a la butxaca com el mocador, sense entendre el miracle de la seva proximitat i el sorprenent regal de sentir-lo al costat, tan gran com és.

Perquè sovint no és Ell qui em té sinó que sóc jo que el tinc a Ell. Com si fos una mascota que corre per casa: espero que em surti a rebre quan arribo i m’escalfi el llit quan no hi sóc. Se m’oblida que tanta generositat de part seva no és per ser retinguda.

Perquè alguna vegada ja no li parlo perquè n’estic tip. No entenc els seus silencis ni per què ha permès que em passi, a mi o a un altre, una desgràcia. Em costa entendre que, quan les coses no surten bé, Ell és quan està més al cas.

Perquè em dic que a Ell ja li està bé tot el que a mi em va bé i adapto el seu desig al que m’és més còmode; m’oblido que la seva voluntat es va escrivint a la sorra de la platja on vaig deixar les xarxes i seguir-lo.

Perquè, m’ha sortit dir-li “tu d’això no hi entens”. I li recomano que s’ho miri de lluny, que ja el cridaré quan calgui. Ell que és més gran del que jo pugi abastar; Ell, principi i fi de tot; Senyor de qualsevol espai inexplorat.

De manera que, avui a la pregària, mirant a terra on hi ha escrit: “mind the gap”, humilment li donaré les gràcies per ser Tot Altre.